

Honzík

Jan Nedvěd

C Ami G C

- C** **G7**
1. Prsty otlačený od řemínků, náplast na patách,
C **Ami** **G**
prach až pod víčkama, sluncem znavený,
F
čekaj' na nádražích na lavičkách,
C **Ami** **G**
až pojede jim ten správnej vlak.

2. Šátky na krku a širáky a páry těžkejch bot,
podle doby název pionýr či skaut,
co je po jménu, chtěj' na chvílku
si vlastní život do svejch rukou vzít.

- Ami**
R: Přišli zpívat jen a hrát,
G **F** **C**
trochu si postěžovat, že se jim moc stejská,
Ami
že tak strašně máme práce,
G **F** **C**
že už nezbývá nám na ně vůbec čas.

3. Vážný, až by člověk brečel, čelem do zdi narážej',
potom s natlučeným nosem zase dál,
s léty mnohý člověk pochopí
a radši zapomene to, co tolik chtěl.

R: **C Ami G C**